

at besejre Kapitalen, ikke ved at slaa Maskinerne itu, som de engelske Arbejdere adskillige Gange havde gjort, men gennem faglig, kooperativ og politisk Sammenslutning at gøre sig til Herre over Produktionsmidlerne for at føre Udviklingen videre til fælles Gavn: Arbejdets Udbytte bør tilfalde dem, der arbejder.

At vise Arbejderne denne deres historiske Opgave, det blev Karl Marx' Livsværk.

Han vendte under Revolutionen i 1848 tilbage til Tyskland, men maatte, da den blev slaaet ned, atter flygte. Han drog til London, og her levede han til sin Død i 1883, den politiske Flygtnings usikre Liv i en Kæde af Sygdom og Fattigdom, ja Nød, som kun Fr. Engels' opofrende Venskab kunde bøde lidt paa. Først i sine sidste Aar var Karl Marx, takket være Engels, fri for økonomiske Sorger.

I London skrev Marx sin Bog »Kapitalen«. I dette mægtige Værk dissekerer han Kapitalens revolutionerende Virksomhed og viser til Slut, hvorledes den vel knægter og undertrykker Arbejderne, men hvorledes den samtidig mod sin Vilje, ved at samle de mange Arbejdere paa Arbejdsstedet, selv skaber Betingelserne for, at Arbejderne kan samle sig til Modværg.

Og Marx søgte dernæst direkte Forbindelse med Arbejderne.

Allerede før 1848 havde han sammen med Engels skrevet et Program for en Arbejderforening i Brüssel, det vidunderlige lille Skrift: »Det kommunistiske Manifest«. I London fortsatte han sin Forbindelse med Arbejderne. Og da en Del Arbejdere af forskellig Nationalitet i 1864 var i London for at se en Udstilling, stiftede han sammen med dem den første »Internationale«. Taalmodig sad han i deres Midte og hjalp dem bort fra deres endnu smaaborgerlige Opfattelse og over til en klar Opfattelse af Kapitalens Væsen og deres egen Opgave. Det blev ham der skrev Programmet og frem gennem Aarene skrev Resolutionerne til Internationales Kongresser. Som hugget i Granit staar hans Ord, disse korte, knappe Sætninger, som vi nu synes slet ikke kunde lyde anderledes. Der er to, jeg vil nævne ved denne højtidelige Anledning, da Socialismen faar et Organ paa Færøerne, eet, der gælder Arbejdet indatil, et andet, der gælder Arbejdet udadtil, Ord, der har lydt som Ledestjerner over Arbejderbevægelsen i alle Lande, og som ogsaa vil gøre det for Arbejderbevægelsen paa Færøerne: Arbejderklassens Frigørelse maa være Arbejderklassens eget Værk! Proletarer i alle Lande forener eder!